

21

Reiki meistara –
skolotāja
dienasgrāmata
par ritritu Japānā

Mihails Mošenkovs
4. turpinājums

Diena KURAMA KALNĀ

Mihails svētajā Kuramā. Pirmā diena

Sestā diena Japānā, 21. augusts. Pirmā ritrita diena. Piecēlos piecos no rīta... Duša... Nolēmu neskūties līdz ritrita beigām, tad jau redzēs. Uzāku badošanos.

Ir ceturtdiena. Pulksten 5:30 izgāju no viesnīcas... Metro. Jauns maršruts – divas pieturas līdz stacijai „Sanio”, tad pāreja, vēl divas pieturas līdz „Dinačimanagi”. Kamēr noskaidroju, kur jāiet, un sagaidīju vilcienu, stacijā „Kurama” nokļuvu 6:40. Vilciens uz Kuramu – 7:00. Braucu. Un 7:30 satieku Kuramu un Kurama – mani. Dodos kalnu uz ieeju. Neviena nav, viss slēgts, biļetes nepārdod. Paldies. Iegāju pateicībā, ar lūgšanu, apstājos katra altāra priekšā... Augšup visu laiku kāpu viens, sastapu tikai vienu sievieti, kura devās lejup. Viņa sirsnīgi sveicināja. Atbildēju ar to pašu. Lūk, tā mani sagaidīja Kurama, aci pret aci. Paldies, Sonten, par godu tikt pieņemtam. Sviedri straumītēm vien tecēja pa miesu. Apmazgāšanās svētajos avotiņos paglāba tikai uz mirkli, ne ilgāk. Vēl simtiem metru, vēl... Elpošana pārātrinās, apstāties nedrīkst – templis gaida. Lūk, arī tas! Atkal es un templis. Pēc brīža jau stāvēju uz slavenā tempļa trīsstūra, lūdzos. Patiesi, te ir visstiprākā enerģija – pazoles vienkārši vilst. Paldies.

Atnāca tempļa kalpotājs, iesākas diena. Pēc dažām minūtēm ieradās vēl citi kalpotāji un sāka uzkopt templi, atdarīja ieeju altāra telpā. Aizdedzināju smaržnūjiņas un devos pie altāra... Svētkalpoju-

ma 7:00 nav. Nav arī bijis. Es lūdzu: „Mūsu Tēvs debesīs...” un arī: „Dai Ko Mjo...”, „Om Mani Padme Hum...” (lūgšanas un senās mantras, kas man tobrīd ienāca prāta). Padzēros svēto tempļa ūdeni no skaista lēzena trauka ar Sontena emblēmu. Kad beidzu lūgšanas, izrādās, pagājušas trīs stundas, taču likās – ne vairāk par vienu. Nopirku lūgšanu krelles. Paldies. Nelielas atpūtas laikā apskatīju templi. Nopirku lielu sveci un palūdzu kalpotājam, lai noliek uz altāra. Pajautāja vārdu, uzvārdu un... mērķi!!! Vienojāties par vārdu miers. Tātad – esmu pasūtījis dievkalpojumu par mieru visā pasaulē.

Nolēmu kāpt augšup. Laiks lielisks, karsti nav, kaut vienmēr tā būtu! Pašreiz sēžu uz meditāciju soliņa pašā kraujas malā. Rāpo divus centimetrus garas skudras, lejā skan tempļa zvans, dzied un san tūkstošiem putnu un kukaiņu, aiz muguras staigā tūristi. Labi bijis Mikao: tikai mūki, kalns un viņš. Taču tas neko nenozīmē. Cita pasaule – citi apstākļi. Uzdevums tas pats, un gars tas pats.

Lūk, arī man nācās dot vietu skudrai,

Kas velk uz mājām sīksiku matiņu.

Gaiss šķiet biezum biezs. Lūgšanu krelles apvitas ap manu labo roku. Dodos aizvien augstāk un augstāk. Pagodas, pagodas, skaistums, civilizācijas teju neskarta daba. Ilgi klaiņoju, centos apzināti izdarīt katru kustību, vērst katru

skatienu, un kādā brīdī sajutu nožēlu: labi bijis Mikao... Devos lejup aiz kāda japāņa un... Lūk, man tiešām parādīja mežonīgas vietas, kur Rietumu tūristus laikam gan neved (starp citu, rodas iespaids, ka es šeit esmu vienīgais ārzemnieks – visapkārt tikai japāņi un japāņu valoda). Kāpu pa neērtu ceļu lejup apmēram divus kilometrus un... iznācu Kuramas kalna otrā pusē, sintoistu rajonā. Tā ir iepriekšējā pietura pirms Kuramas kalna. Aina satriecoši skaista. Visapkārt ūdenskritumi, pagodas, templis, kur daļa no kulta ir balts un melns zirgs. Fantastiski! Plūst strautiņš, un meitenes, uzrakstījušas uz speciāla papīra par diviem dolāriem savu vārdu un vēlēšanos, ielaiž šo papīru ūdeni un gaida, kad zilējums piepildīsies. Skaisti.

Mēdz būt mīlestība – mirklis, mēdz būt mīlestība – laiks.

Mīlestība rada dzīves skaistumu. Mīlestība izšķidina ego.

Mans pašreizējais stāvoklis – ļoti neparasta sajūta galvā, tā ir viegla, ausu rajonā it kā nedaudz paplašināta, bet pie trešās acs – kaut kas karsts. Kājas nesāp, vienkārši brīnums. Jā, starp citu, caurbraucot šo staciju, teicu, ka gribu pabūt arī šeit. Nu, paldies Dievam, biju arī.

Lejā pamanu meitenes un vienu puisī... kimono. Tādu ainu Japānā nevar ieraudzīt bieži.

Dodoties kalnos un satiekot japāņus, pieņemts sasveicināties: „Konitivā!” (Labdien!) – „Konitivāā!” Es sveicinu pirmais, tādējādi vien-

kārši satriecot japāņus, sajūsmā viņi sauc pretim: „Konitivāāā!!!”

Pēc tam, nopircis dažas skaistas lietiņas un uzklausījis pārdevējas padomu angļiski (tas man ir gandrīz tas pats, kas japāniski), uz kuru pusi stacija, saprotu, kur īsti atrodos un kurp jāiet. Bet meitenes acīs lasāms kas nepārtulkojams. Es to sapratu vēlāk. Let vajadzēja ļoti tālu.

Aizgāju. Atbraucu uz hoteli, atpūtos. Ieradās Joško, atveda smaržnūjiņas, vēdekli un runāja ko nesaprotamu. Ierosināja atkal par 30 dolāriem dienā atgriezties viņas mājoklī. Paldies, Joško! Šeit gan trīs reizes dārgāk, taču – citi apstākļi. Ekstrēmu situāciju jau gana.

Ļoti sāp galva no izsalkuma, precizāk, — no sārņiem un bezjēdzīgās barības. Viss, pāreju uz dalīto uzturu, pat ja tas ir sarežģīti, un samazinu apēstā daudzumu. Nolemts! Piena produktus nelietot gandrīz nemaz! Saproti, Mihail?

Tagad otrais distances seanss. (Rīt paņēmsu fotogrāfijas no sava pārgājiena altāra līdz uz Kuramu un rīkošu seansu ātrāk, tik un tā laiki nesakrīt.) Neatceros, kā pagāja seanss. Atceros vien, ka noliku visas fotogrāfijas uz sava altāra un aizmigu...

Septītā diena Japānā, 28. augusts. Otrā rītrita diena. Tātad tieši pēc mēneša būšu mājās un jūs visus, mani dārgie, mīļotie, ieraudzīšu! Tikai atšķirtībā saproti, kas patiesi dārgs un ko nozīmē šķiršanās... Priekšā vesels mēnesis un 19 rītrita dienas...

Nolēmu celties pulksten 6:00. No rīta galva vairs nesāpēja, taču gulēt gribējās kā nekad. Organismā skaidri jūtams neliels nespēks. Ātri sašapos un – uz metro. Šoreiz visu atradu ātrāk. Vilciens uz Kuramu, šķiet, gaidījis tieši mani. Iesēdos, un braucām!

Šorit sastapu jau vairāk cilvēku. Izskatās, ka šis ir optimālais laiks sākumam. Gribētos vienu nakti pavadīt Kuramas kalnā, ja tas būtu iespējams.

Kuramas templis. Viens pats lūdzējs – tas esmu es. Liekas, svētie ļaudis jau sāk pierast. Īpaša vieta lūgšanām altāra priekšā – lūdzos vispirms uz ceļiem, pēc tam – sēdot uz mazas taburetes... Šodien izpildīju vairākas dziļās budistu paklanīšanās... Mazliet sāp mugura

un grūti elpot ar apakšējo plaušu daļu. Pagaidām visas sajūtas, ko sniedz Reiki simboli un seansi, šeit, Japānā, ir ievērojami vājākas nekā mājās. Redzēsim, kā būs tālāk...

Cilvēki ir it visur. Nošķirties no pārējiem rītrita izpratnē praktiski nav iespējams. Bet tas arīdzan ir telpas izaicinājums – palikt tādām, kāds esi, jebkuros apstākļos... Man iekšienē ir pietiekami kluss, taču domas uzpeld, un pagaidām vēl sāp ķermenis, tas traucē. Lūdzu par ķermeņa atveseļošanos. Starp citu, fiziski jūtos aizvien labāk un labāk. Aklimatizācija beidzas, un fiziskās slodzes te pamatīgas!

Šodien, kāpjot augšup, dzēru un mazgājos pie avotiņiem, ūdeni saslapēju krelles, un beigās nokrāsojās šorti un rokas. Neko teikt, jāpāņu kvalitāte!

Pirmais seanss Kuramas kalnā. Sāku to pēc Rīgas laika 6:00 no rīta, sēžot tieši templī. Enerģija plūda visai spēcīgi, un bloķējumi plaušās, saaugumi sāka stipri sāpēt. Bet nekas, centos pieņemt sāpes, atzīt tās. Pēc seansa redzēju, ka aiznesu fotogrāfijas pie altāra templī un atstāju tur, templī, līdz nākošajam seansam rītdien. Tā arī izdarīju. Atstāju tās no altāra pa kreisi, uz galdiņa svētišanai. Nopirku sveci un noliku altāra priekšā visu cilvēku un to, par kuriem lūdzos, veselībai. Pūš vējš (sienas nav pilnībā noslēgtas), visas sveces ir apdzisušas. Kalpotāja apjautusi manas domas un nesērķociņus. Aizdedzinu savu sveci, bet tā tūlīt dziest. Noskaitu lūgšanu, tas palīdz svecei aizdegties, un, tavu brīnumu, tā dega vējā vēl ilgi, ilgi. Paldies...

Reliģijas un ticējumi ir dažādi, bet Dievs – viens, un Viņš izpauž Sevi uz Zemes kā Ki, sazinās ar

Viena no Kurama kalna pagodām

mūsu dvēselēm kā Rei. Un Kuramas kalnā lieliski sadzīvo sintoisti un budisti. Templi ir līdzīgi, un rituāli teju sakrīt. Visu, izņemot Dievu, izdomājuši cilvēki, kuri paši par sevi vienkārši ir atšķirīgi.

Kurama kalns. Akmens ar lūgšanas tekstu

霊気

AUSTRUMU KULTŪRAS CENTRS
Reiki
Gaismas skola
ANNO 2000

Japāņu tradīcijas reiki meistars – skolotājs
MIHAILS MOŠENKOVS
piedāvā:

- ♦ Reiki skola no A līdz Z;
- ♦ Transformation Game;
- ♦ apgūt japāņu tradīcijas reiki;
- ♦ piedalīties Reiki apļos katru pirmdienu plkst. 19.00;
- ♦ piedalīties reiki terapijas bezmaksas dziedniecības seansos;
- ♦ apgūt psihoterapijas un meditācijas praksi.

Sīkāk par semināru un prakšu programmām uzzināsiet saitā www.spirit.lv vai zvanot pa tālr. 2 9707027.